

Gesprekken (11)

Naast harmonieuze gesprekken aan tafel hebben manlief soms ook verhitte discussies over de kwestie homoseksualiteit, gesprekken gekleurd door homoseksualiteit. Bij manlief staan vooral de taferelen bij Pride in Amsterdam op zijn netvlies. Ook hier wil ik geen oordeel over vellen, maar dit staat zo ver van ons af. Dat past niet bij onze zoon. Hij is bang dat onze zoon met één of ander overdreven extrovert seksistisch persoon thuiskomt. Ik krijg maar niet aan zijn verstand gepeuterd dat hij zo niet is.

Voor mezelf bedenk ik: wat voor soort meisje zou hij kiezen. Ik weet dat hij niet op meiden valt, maar het helpt me om een type te kiezen. Als ik dat beeld compleet heb, dan maak ik daar een man van. Je probeert je er een beeld van te maken hoe dat eruit zal zien. Ik wil niet dat een eventuele schoonzoon zich onwelkom zou voelen. Manlief heeft er gewoon iets meer moeite mee om zich een beeld te vormen. Hij heeft er een heel ander beeld bij en dat vind ik lastig.

Maar manlief was nog niet helemaal overtuigd. Hij vindt het ook geen goed idee dat onze zoon gaat trouwen als hij een relatie heeft. Ik vroeg hem waarom dan niet. Hij heeft meer moeite met een homohuwelijk. Dus ik wierp hem voor de voeten: dus als onze zoon een relatie heeft en hij wil trouw aan God blijven, dan mag hij wel

hokken, maar niet trouw beloven? Ja, dat mag wel, maar niet in de kerk. Hier kregen we een discussie over. Dat kun je je voorstellen.

Als zoonlief hierover vrede heeft met God, dan hoeven wij toch geen oordeel te hebben? Zelfs als hij er anders over denkt, dan wij hebben wij toch enkel de taak om hem te steunen? Of moeten we hem wijzen op het feit dat hij in zonde leeft en dat God hier Zijn zegen niet over kan geven? Dit waren mijn tegenwerpingen.

Hoe onze gesprekken worden gekleurd door homoseksualiteit? Zo dus. Discussies, maar ook humor. Ik denk dat door vooroordelen over hoe het zou moeten al zoveel kapot gemaakt is in de wereld en ik wil zeker geen beschuldigende vinger uitsteken naar mijn zoon. Hij heeft het al moeilijk genoeg zonder de veroordeling van de mensen die het meeste van hem houden.

God belooft ook, Ik zal er zijn en als ik een beetje op Hem wil lijken, lijkt dat me een gepaste reactie: Ik zal er zijn! Inmiddels behoren de discussies gelukkig (meestal) tot het verleden. We kunnen weer eensgezind over dit onderwerp praten en dat is fijn.

Twijfel je of je kind homoseksueel is? Maak het bespreekbaar. Dat scheelt hem/haar enorm veel stress. Enorm veel frustratie en enorm veel eenzaamheid. Wees een luisterend oor. Laat je liefde spreken door gesprekken.

Annet van Ballegooijen